

گوگل تسهیلات متعددی را برای سهولت در جستجوی موارد خاص ایجاد کرده است. جدول ۸-۱ پاره‌ای از این موارد را نشان می‌دهد. روش کار وارد کردن عبارت مورد نظر طبق نمونه مانند map Tehran و یا عبارتی مطابق با راهنمای ارایه شده مانند محاسبه‌ی ۵۶۷/۷۸۶ * ۱۲۳ در کادر جستجو و فشار دادن کلید Enter و یا دکمه‌ی Search است.

جدول ۸-۱

نمونه یا راهنمای روشن جستجو	کلمه کلیدی	جستجوی ویژه
time Mecca	time	زمان شهرهای جهان
map Tehran	map	نقشه کشورها و شهرهای جهان
weather Paris	weather	وضعیت هوای نقاط مختلف جهان
earthquake Bam	earthquake	ساقیه‌ی زلزله در نقاط مختلف جهان
population Rome	population	آمار جمعیت
define computer	define	معنی کلمه یا عبارت
related:news.google.com	related	جستجوی سایر سایتها با محتوای مشابه یک سایت خاص
۳۲۵ **۵ وارد کردن عبارت محاسبه		محاسبه
Albert Einstein وارد کردن نام فرد		زندگی نامه‌ی افراد
QURAN وارد کردن نام کتاب		جستجوی کتاب
flu وارد کردن نام بیماری		بیماری
100 US dollars in euro		تبديل ارز
250 pound in kilo		تبديل واحدها

تمرین

نقشه، زمان و وضعیت هوای شهر توکیو را با استفاده از تسهیلات جستجوی ویژه گوگل مشاهده کنید و ببینید ارزش 10° بین معادل چند یورو است.

امکان جستجو با کلمات و عبارتهای فارسی و دریافت ترجمه‌ی نتایج جستجو به فارسی در گوگل وجود دارد. برای دسترسی به این امکان روی ابزارهای زبان در آغازه‌ی وبگاه گوگل کلیک کنید، صفحه‌ای به شکل ۸-۲۴ نمایش داده می‌شود.

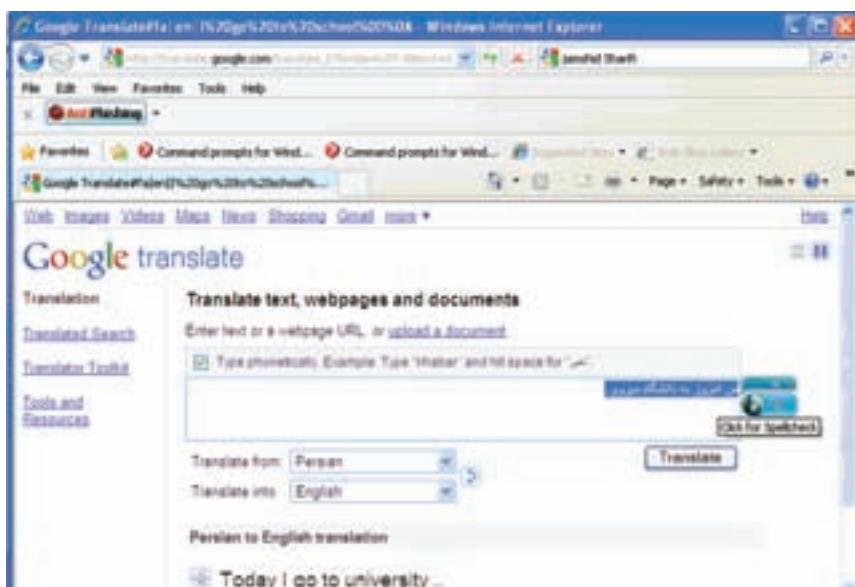
تمرین

عبارت‌های فارسی را با استفاده از ابزارهای زبان گوگل جستجو کرده و نتایج ترجمه شده به فارسی را با متن اصلی مقایسه کنید.

شکل ۸-۲۴

در بالای صفحه‌ی آغازه‌ی گوگل به زبان انگلیسی روی مثلث کوچک سمت راست More کلیک کنید. سپس در منوی باز شده روی Translate کلیک کنید. صفحه‌ای مشابه شکل ۸-۲۵ مشاهده می‌شود.

شکل ۸-۲۵

همان‌طور که در شکل مشاهده می‌کنید زبان مبدأ English و زبان مقصد Persian انتخاب شده و در کادر بالا جمله‌ی "من امروز به دانشگاه می‌روم." وارد شده است که ترجمه‌ی آن را "Today I go university." در پایین صفحه آورده است.

تمرین

جملات فارسی را با استفاده از این امکان گوگل ترجمه کنید. همچنین با جایه‌جایی زبان‌های مبدأ و مقصد، جملات انگلیسی را نیز به فارسی ترجمه کنید.

پژوهش

نشانی دو وبگاه موتور جستجوی دیگر را بباید و مطلب دلخواهی را در آنها جستجو کنید. اکنون نتایج جستجوی آنها را با یکدیگر مقایسه کنید.

در جدول ۸-۲ نیز تعدادی از وبگاه‌ها معرفی شده‌اند.

جدول ۸-۲ نشانی تعدادی از وبگاه‌ها*

شناسنامه	نشانی
وبگاه سازمان ملل متحد	www.un.org
وزارت آموزش و پرورش	http://medu.ir
شبکه‌ی اطلاع‌رسانی رشد	www.roshd.ir
وبگاه صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران	www.iriib.ir
وبگاه ایجادکننده‌ی وبگاه‌های دیگر	www.blogger.com
قانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان	www.kanoonparvareh.com
سازمان تجارت جهانی	www.wto.org
بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران	www.cbi.com
دفتر تالیف و برنامه‌ریزی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کاردانش	www.tvoecd.sch.ir

تمرین

- در کارگاه با برقراری اتصال اینترنتی و مراجعه به وبگاه‌های معرفی شده در جدول ۸-۲، مطمئن شوید که نشانی‌های این وبگاه‌ها، تغییر نیافرته‌اند. اگر نشانی وبگاه عوض شده باشد می‌توانید نشانی آن را با استفاده از موتورهای جستجو بباید.
- با استفاده از موتور جستجوی google وبگاهی از ادارات یا سازمان‌های محلی در شهر خود را پیدا و وارد آن شوید.

* نشانی وبگاه‌ها ممکن است با به دلایلی، بعدها تغییر کند.

خلاصه فصل

اینترنت را می‌توان شبکه‌ای از شبکه‌ها در نظر گرفت که دارای گستردگی جهانی است. امروزه میلیون‌ها نفر در سراسر جهان با استفاده از شبکه‌ی جهانی اینترنت به تبادل اطلاعات، پیام، تجارت، کنفرانس‌های از راه دور و... می‌پردازند. برای ارتباط یک رایانه با اینترنت، باید به یک سرویس دهنده‌ی اینترنتی متصل شوید. ارتباط با این سرویس دهنده می‌تواند به وسیله‌ی کابل‌های شبکه‌ی محلی یا خط تلفن برقرار شود. برای برقراری ارتباط، وجود یک حساب کاربری الزامی است. هر حساب کاربری شامل یک نام کاربر و یک گذرواژه است. برای ارتباط تلفنی با سرویس دهنده‌ی راه دور، باید یک خط آزاد تلفن، یک رایانه و یک مودم داشته باشید. ویندوز اکسپی امکان ایجاد ارتباط تلفنی را فراهم می‌آورد. برای انجام این کار، کافی است از پنجره‌ی Control Panel روی گزینه Network Conetections دوبار کلیک و از پانل سمت چپ گزینه Create a new Connection را انتخاب کنید. سپس برنامه‌ی ویزارد طی چند مرحله، ارتباط (Connection) جدید را ایجاد می‌کند. برای برقراری ارتباط با اینترنت، باید به رایانه سرویس دهنده‌ی یک مرکز ارایه‌ی خدمات اینترنتی (ISP) متصل شوید. هر ISP شماره تلفن‌هایی را برای تماس تلفنی کاربران به سرویس دهنده، در اختیار اعضا قرار می‌دهد. اطلاعات حساب‌های کاربری و شماره تلفن را می‌توانید با خرید کارت‌های تماس با این مرکز به دست آورید. برای برقراری ارتباط باید با مودم رایانه شماره‌گیری کنید تا به رایانه‌ی سرویس دهنده متصل شوید.

اغلب خدمات اینترنتی در قالب صفحات وب عرضه می‌شوند. هر صفحه‌ی وب می‌تواند شامل متن، تصویر، پویانمایی و... باشد. برای مشاهده‌ی صفحات وب باید از برنامه‌های خاصی به نام مرورگر وب استفاده کرد. مرورگرهای متعددی در حال حاضر وجود دارند که اینترنت اکسپلورر یکی از محبوبترین آنهاست. برای مشاهده‌ی یک وب‌گاه، کافی است نشانی آن را در نوار Address تایپ و روی دکمه‌ی Go کلیک کنید. مدت زمان باز شدن و تکمیل وب‌گاه روی مرورگر به سرعت ارتباط اینترنتی بستگی دارد. عموماً اولین صفحه‌ای که در یک وب‌گاه باز می‌شود، آغازه نامیده می‌شود. محیط مرورگر از بخش‌های مختلفی مانند نوار عنوان، نوار منو، نوار ابزار، نوار نشانی، ناحیه‌ی صفحه‌ی وب و نوار وضعیت تشکیل شده است. به نشانی اینترنتی وب‌گاه، URL گویند. هر نشانی URL، حاوی اطلاعات مهمی است. به عنوان مثال، نشانی <http://medu.ir> از بخش‌های /: http: نام پروتکل ارتباطی، medu: نام وب‌گاه و ir: وابستگی کشوری را نشان می‌دهد.

برای انجام تنظیمات مرورگر IE از منوی Tools، گزینه‌ی Internet Options... را انتخاب کنید. محیط IE امکان مدیریت وبگاه‌های مورد علاقه، سوابق مشاهده وبگاه‌ها، ذخیره‌ی صفحات وب و تصاویر را فراهم آورده است. تعدادی از وبگاه‌های اینترنتی مانند google با در اختیار داشتن موتورهای جستجو، می‌توانند برای یافتن موضوعات مختلف، مورد استفاده قرار گیرند.

خودآزمایی

۱. اینترنت چیست؟ تعدادی از خدمات اینترنت را بیان کنید.
۲. دو روش متدائل برای ارتباط یک رایانه با اینترنت را توضیح دهید.
۳. ISP چیست؟ با ترسیم یک شکل ساده، چگونگی ارتباط رایانه‌ی خانگی با اینترنت را با استفاده از خط تلفن شرح دهید.
۴. روش ایجاد یک ارتباط تلفنی جدید (Dial up Connection) را به اختصار توضیح دهید.
۵. در کارت‌های اشتراک اینترنت، چه اطلاعاتی درج شده است؟
۶. برنامه‌های مرورگر اینترنتی چه قابلیت‌هایی دارند؟
۷. منظور از URL چیست و حاوی چه بخش‌هایی است؟
۸. در بخش تنظیمات مرورگر IE:
  - الف) سوابق نشانی وب‌گاه‌های بازدیدشده را حذف کنید.
  - ب) آغازه‌ی IE را به www.google.com تغییر دهید.
  - ج) تعداد روزهای حفظ صفحات بازدیدشده در سوابق را برابر ۳۰ روز قرار دهید.
۹. لیست Favorites چیست؟ چگونه می‌توان یک پوشه‌ی جدید در آن ایجاد کرد؟
۱۰. بعد از ارتباط با اینترنت، وب‌گاه دلخواهی را باز کنید. سپس آن را در پوشه‌ای با نام دلخواه روی یکی از درایوهای دیسک سخت ذخیره کنید.
۱۱. بعد از ارتباط با اینترنت وب‌گاه www.google.com را باز کنید، سپس با کمک مربی کارگاه:
  - الف) مطالبی را درباره‌ی «جادبه‌های گردشگری ایران» بیابید.
  - ب) تصاویری مرتبط با آثار باستانی «تخت جمشید» را جستجو کنید.

فصل نهم

نصب و پیکربندی ویندوز اکسپی

پس از آموزش این فصل، هنرجو می‌تواند:

- مراحل نصب ویندوز اکسپی را بیان کرده و آن را انجام دهد؛
- پارتبیشن‌بندی دیسک سخت سیستم را به‌طور کامل انجام دهد؛
- سیستم‌های پرونده‌ی FAT و NTFS را شرح داده و آنها را به‌یکدیگر تبدیل کند؛
- عبارت «Service pack» را توضیح دهد؛
- دستور Convert در خط دستور را شرح داده و به‌کار ببرد؛
- امکانات حفاظتی سیستم پرونده‌ی NTFS را توضیح دهد.

۹-۱ نصب ویندوز اکسپی

نصب ویندوز اکسپی با در نظر گرفتن وضعیت رایانه به یکی از دو حالت زیر آغاز می‌شود:

- راهاندازی سیستم از لوح فشرده‌ی نصب در حالت که ویندوز برای نخستین بار روی رایانه نصب می‌شود.
- خواندن لوح فشرده‌ی نصب توسط ویندوز موجود در رایانه در صورتی که به دلایلی نیاز به ترمیم بخش‌هایی از ویندوز اکسپی و یا جایگزینی کامل آن باشد.

بخش ۹-۴ و ۹-۵ این فصل جزئیات مراحل نصب ویندوز اکسپی را برای دو حالت فوق دربر دارد.

به هر صورت پیش از نصب ویندوز اکسپی، مطمئن شوید که حداقل امکانات مورد نیاز در رایانه شما وجود دارد (به خصوص فضای آزاد دیسک سخت). اقدام، بعدی در صورت ترمیم و یا نصب مجدد ویندوز اکسپی، تهیه‌ی نسخه‌ی پشتیبان از تمام پرونده‌ها و پوشه‌های حاوی اطلاعات مهم است. پس از تهیه‌ی نسخه‌ی پشتیبان و پیش از مراحل نصب از کلیه‌ی برنامه‌ها خارج شوید.

در جریان نصب ویندوز اکسپی به اطلاعاتی درباره‌ی پیکربندی دیسک سخت و سیستم‌های مدیریت پرونده در ویندوز نیاز دارید. بنابراین، دو بخش ۹-۲ و ۹-۳ به بیان این دو مطلب اختصاص داده شده‌اند.

برای ترمیم و یا جایگزینی ویندوز اکسپی، از کلیه‌ی برنامه‌ها خارج شوید و لوح فشرده‌ی ویندوز اکسپی را درون درایو مربوط قرار دهید. در بسیاری از موارد پرونده‌ی خوداجرای^۱ موجود به صورت خودکار وارد برنامه‌ی نصب خودکار می‌شود. اگر چنین نشد، می‌توانید با مراجعه به لوح فشرده، پرونده‌ی اجرایی **Setup** را اجرا کنید. از این مرحله به بعد، کار سختی پیش رو ندارید و کافی است به سوالاتی که برنامه‌ی **Setup** می‌پرسد، پاسخ صحیح بدهید (شکل ۹-۱).

۹-۲ پیکربندی دیسک سخت

دیسک‌های سخت امروزی از ظرفیت بالایی برخوردارند. برای استفاده‌ی بهینه از فضای دیسک سخت و مدیریت صحیح پوشش‌ها، آنها را به بخش‌هایی مستقل با فضای دلخواه تقسیم می‌کنند. به عنوان مثال، ممکن است شما بخواهید پرونده‌های مربوط به آرشیو تصویرهای خود را در یک بخش و برنامه‌های کاربردی خود را در بخش دیگری نگهداری کنید. هر یک از این بخش‌های مستقل بر روی دیسک سخت، **قطعه** یا **پارتیشن** (Partition) نامیده می‌شوند.^۲ پارتیشن‌ها چه در سیستم عامل ویندوز و چه در سیستم عامل MS-DOS بر دو نوع هستند:

الف) پارتیشن اولیه یا اصلی (Primary Partition)

ب) پارتیشن توسعه‌یافته (Extended Partition)

۱. AutoRun

۲. در ویندوز آن را Volume نیز نامیده‌اند.

پارتیشن اولیه، بخشی از فضای دیسک است که می‌توان از آن برای راهاندازی رایانه استفاده کرد. بر روی دیسک‌های معمولی می‌توان حداکثر چهار پارتیشن اولیه ایجاد کرد. علاوه بر این شما می‌توانید بر روی دیسک سخت سیستم خود سه پارتیشن اولیه و یک پارتیشن توسعه‌یافته ایجاد کنید. برای استفاده‌ی هر پارتیشن اولیه، باید آن را قالب‌بندی (Format) کرده و یکی از حروف الفبای انگلیسی را به آن نسبت دهید.

پارتیشن توسعه‌یافته زمانی به کار می‌رود که بخواهیم بیش از چهار پارتیشن بر روی سیستم خود به وجود آوریم. برخلاف پارتیشن‌های اولیه، این پارتیشن را نمی‌توان قالب‌بندی کرد و نام درایوی را به آن اختصاص داد، بلکه ابتدا باید حداقل یک درایو منطقی روی آن ایجاد کرده، سپس آن را قالب‌بندی کنیم.

در سیستم عامل MS-DOS و ویندوز، پارتیشن‌ها به ترتیب با حروف الفبای انگلیسی نام‌گذاری می‌شوند. نام‌گذاری پارتیشن‌ها معمولاً به ترتیب از حرف C آغاز می‌شود (...). (C:, D:, E:, ...). مجموع کل فضای پارتیشن‌های دیسک سخت، با کل ظرفیت آن برابر است.

عملیات مربوط به پارتیشن‌ها عبارت‌اند از:

۱. ایجاد پارتیشن‌ها

۲. تغییر اندازه‌ی پارتیشن‌ها

۳. حذف پارتیشن‌ها

۴. ادغام پارتیشن‌ها با یکدیگر.

در سیستم عامل MS-DOS و ویندوز‌های ۹۵ و ۹۸، عملیات پارتیشن‌بندی و مدیریت آنها به وسیله‌ی برنامه‌ای به نام Fdisk انجام می‌شد در حالی که ویندوز اکسپریس روشهای دیگری را برای مدیریت پارتیشن‌ها پیشنهاد کرده است. اطلاعات پارتیشن‌بندی دیسک، در مکانی به نام **رکورد راهانداز اصلی**^۱ (MBR) نگهداری می‌شود. MBR اولین سکتور دیسک سخت است که فرایند راهاندازی رایانه از روی آن آغاز می‌شود.

۹-۳ سیستم‌های مدیریت پرونده در ویندوز

بروندها و فهرست^۱‌های هر پارتیشن به‌وسیله‌ی جدول‌های سیستم‌پرونده مدیریت می‌شوند. جدول‌های مدیریت سیستم‌پرونده قابل استفاده در ویندوز اکسپی عبارت‌اند از:

۱. ^۲FAT16

۲. FAT32

۳. ^۳NTFS

هر پارتیشن موجود در سیستم، تنها می‌تواند با یکی از این سیستم‌های پرونده قالب‌بندی شود. هر سیستم‌پرونده مشخصات خاص خود را دارد. گونه‌های مختلف ویندوز از انواع خاصی از این سیستم‌پروندها حمایت می‌کنند. شرکت مایکروسافت، استفاده از سیستم‌پرونده‌ی NTFS را برای ویندوز اکسپی و ^{۴۰۰} توصیه می‌کند. دلایل آن را هم به این شرح برشمرده است:

۱. پشتیبانی از فضای بزرگتر پارتیشن‌ها؛ به عنوان مثال، اگر بخواهید در ویندوز اکسپی، پارتیشن‌هایی بزرگتر از ۳۲ گیگابایت به وجود آورید، حتماً باید از NTFS استفاده کنید.

۲. مدیریت کارامد پروندها (سرعت بالاتر هنگام جست‌وجو، نسخه‌برداری و ...)

۳. مجوزهای دسترسی به پروندها و امنیت بالاتر در شبکه

۴. رمزگذاری پروندها

در صورتی که یک درایو به صورت NTFS قالب‌بندی کنید آن درایو در ویندوز ۹۸ قابل مشاهده نخواهد بود. تعیین سیستم‌پرونده هر پارتیشن در هنگام پارتیشن‌بندی یا قالب‌بندی صورت می‌گیرد. البته نرم‌افزارهای دیگری نظیر Partition Magic نیز وجود دارند که امکان مدیریت پارتیشن‌ها را پس از نصب ویندوز فراهم می‌آورند. در جدول ۹-۱ نسخه‌های مختلف سیستم‌عامل را به همراه سیستم‌پروندهایی که پشتیبانی می‌کنند، مشاهده می‌کنید.

۱. Directory

۲. جدول تخصیص پرونده (File Allocation Table)

۳. سیستم‌پرونده با فناوری جدید (New Technology File System)